

**שולה חן**  
**מספרת**  
**לדפנה ברק**  
**מדוע**  
**החליטה להיפרד**  
**מבעלה,**  
**אבי קורן**

**א**בי ואני החלטנו לקחת פסקיזמן, החלטנו להיפרד.

האמת היא שכבר החלטנו לעשות זאת לפני חצי-שנה, אבל אנחנו מאוד קשורים זה לזה, אנחנו מאוד תלותיים זה בזה.

זה לא פשוט לי להיפרד. אין לי ככלל כעיייה להודות בזאת. זה דווקא מוצא חן בעיני, כמה שזה קשה לי. אחרי הכל, אבי ואני היינו 20 שנים ביחד — זה יותר מחצי חיים, יותר שנים מכפי שהייתי אצל הורי.

התחנתים עם אבי כשהייתי בת 20. היכרתי אותו בלהקת-הנח"ל. הוא היה החבר שלי בלהקה. כן, הוא היה גם מפקד-להקה, וראי... אבי בלט כשטח. הוא היה האהבה הראשונה שלי. הייתי ממש תמימה כשפגשתי אותו, בתולית מנהל...

אני יודעת שמסתובבות במשך שנים רכילויות על מערכת-היחסים בינינו. זה נובע, קרוב לוודאי, מכך ששינינו מפורסמים, שנינו מעורים בתיק שורת. אולי גם לא תמיד נוהרנו בלי שוננו, והחברים שלנו סיפרו "רק" להי ברים שלהם...

הפירסומים האחרונים עלינו, כאילו



# "אבי עוזב השבוע

# את הבית!"



**אבי ושולה בחתונתם**  
 החתונתים עם אבי כשהייתי בת 20...

אנחנו מתגרשים, גרמו לי ממש לצרות. יש לי ילדים! זה נורא פוגע בשני הילדים שלי. כל לי בת בגיל 17, ובן בגיל 11. כל הפירוד הזה, ועוד כל הפירסומים והרכילויות האיומות האלה! פירסמו עלינו סיפורים ככה סתם, מבלי לטרוח אפילו לטלפן ולשאול. החיטוט בחיים הפרטיים מפריע לי, אבל ברור לי שבמיקצוע שלי לא ניתן לברוח מזה. לא ניתן להיפרד, מבלי שיהיה לכך סיפור. ברור לי שתפקידה של התיקשורת הוא לפרסם, והעיתונות כיום מקדישה חלקים גדולים לבידור. אבל לפרסם מבלי לשאול?

ניתן לברוק שאין עדיין תיק על שמנו ברבנות! עוד לא שכרנו עורכי-דין! לא התחלנו לריב על רכוש, ילדים כלום! —

ההחלטה הזאת להיפרד היא לתקופת-ניסיון. אחר-כך נראה מה יקרה. זה מתבשל אצלנו במשך זמן-מה. החלטה כזאת תמיד נולדת בעיקבות מתה, עיני פות, לחצים.

עד כמה שידוע לי, לשנינו אין כרגע אהבות אחרות. מה שמתרשש לא קשור לכך.

אבי עוזב השבוע את הבית. ביני-תיים, הוא יגור בדירה של קרובת-מיש-פחה.

אני? אין לי מושג אם מדובר על התחלה חדשה, אולי על מיפנה בקאר-יירה, לא יודעת. אני כרגע מאוד מבולבלת.

## ● "צריכים לדחוק

### אוחי!"

**כ**שהייתי קטנה, ממש קטנה, רצייתי להיות רקנית, נורא רצייתי. אחרי-כך, כשגדלתי — הייתי בת 16 — חלום-חיי היה להיות נערת-מקהלה אצל גיורא גודיק. כמה שנים אחרי-כך הייתי הכוכבת בהאיהיריעה שלו.

זימרה: האמת היא שעברתי בכיוון הזה מאז ילדותי: למרתי פיתוח-קול, לקחתי שיעורי נגינה בגיטרה. אבל בנהלל, שם גדלתי, לא היה נהוג לרצות להיות זמרת. לא היה שם מודל של זמרות לחיקוי, כמו בעיר.

בכל אופן, בכיתה שלי זה לא היה הגיוני לדבר על כך בקול רם. זה לא שכולם מיהרו ללמוד חקלאות, אבל



**שולה ב"לא עכשיו יקורתי"**  
 אני מבוכלבתו



**אבי ושולה לפני שנה**  
 הייתי מסע תמיסה כשהיכרתי אותו. בתולית מנהלל..."